

[Undervisningsministeren.]

Jeg skal atter anbefale, at man stemmer for Flertallets Forslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1—8

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget til § 9

vedtoges enstemmigt med 79 Stemmer; 23 Medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§ 9, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Første Næstformand (Arnth Jensen):

Af Hensyn til Fordelingen af det for Folketinget foreliggende Arbejdsstof skal jeg lade den følgende Sag udgaa af Dagsordenen.

De to følgende paa Dagsordenen opførte Sager kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lovanordning Nr. 124 af 20. Marts 1945 om Hjælp til trængende til Indkøb af visse Levnedsmidler, jfr. Lov Nr. 600 af 21. December 1945.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3978; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2289).

Første Næstformand (Arnth Jensen):

Sammen med denne Sag foretages den derefter paa Dagsordenen opførte, nemlig

Anden Behandling af Forslag til Lov om Hjælp til trængende til Indkøb af visse Levnedsmidler.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3978, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 2289).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagenes Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagenes Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Christmas Møller): Da vi i Marts i Aar behandlede det af den højtærede Arbejds- og Socialminister fremsatte Lovforslag om Gennemførelse af de saakaldte Rabatordninger for April Kvartal, var Forholdet jo det, at der samtidig i det paagældende Udvalg laa to Forslag, nemlig det socialdemokratiske og det kommunistiske, som havde til Formaal at gennemføre en Rabatordning for et betydelig længere Stykke Tid. Vi gennemførte i Marts Rabatordningens Forlængelse for April Kvartal, fordi vi afventede forskellige Forslag, der skulde komme til Behandling angaaende Ændringer og Forbedringer i den sociale Lovgivning. Det var en Forudsætning, at de to ærede Partier derefter havde et naturligt Krav paa at faa deres Forslag til Behandling, og det er det, der finder Sted nu. Naar vi fra Udvalgets Side er saa sent paa det med Behandlingen af de paagældende Forslag, kan man altsaa ikke rette nogen Anke mod Udvalget; Aarsagen dertil er den, at alle har været enige om at afvente, hvorledes det vilde gaa med Ministerens Aldersrenteforslag og andre sociale Forslag.

Vi har da i fire Møder, hvorunder vi har haft to Samraad med Ministeren, behandlet de to Forslag, og et Flertal, nemlig Venstre, Det konservative Folkeparti og Det radikale Venstre, er af den Opfattelse, at efter den som Bilag til Betænkningen optrykte Skrivelse, som Arbejds- og Socialministeren under 25. Juni 1946 har sendt Udvalget, og hvori der klart og oversigtsmæssigt gives Udtryk for, hvilke Ændringer og Forbedringer der er sket for den Række af Personer, som omfattedes af Rabatordningen, nemlig Alders- og Invalidere, kronisk syge, arbejdsløse Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne og dermed økonomisk ligestillede og Personer, som helt eller delvis modtager deres Underhold af det offentlige Forsørgelsesvæsen, maa det siges, at der ikke er rimelig Grund til at fortsætte med Rabatordningen, og vi kan derfor ikke medvirke til Fremme af de to Forslag. Saaledes som den højtærede Arbejds- og Socialminister selv har givet Udtryk for det i sin Skrivelse, kan der mangle Kompensation enkelte Steder; det drejer sig om Rabatkortenes Bortfald for Børn af Enker, der faar udbetalt Enkebørnsbidrag, og Børn af enligt stillede Kvinder. Vi er enige med den højtærede Arbejds- og Social-